

BAROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSZAKMAK ORSZAGOS EGYESÜLETENÉK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.

Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet

Telefon : 88—5—88.

Az áruházi kérdés sürgős rendezését követelte a Baross Szövetség évadnyitó elnöki tanácsulése

A Baross Szövetség szerda esti tanácsulése iránt imponáló érdeklődés nyilvánult meg. Már az ülés megnyitása előtt megjelentek *Lingel János* társelnök, *dr. Purebl Győző* alelnök igazgató *dr. Nemes Nagy Mihály* ügyész, *vitéz Barczay Barczén Gábor*, *Táborcy Gábor*, *Zeidler Imre*, *Kiss Endre* ker. tanácsos alelnökök *Bányay Lajos*, *Kovács Ferenc* *Szittner Ferenc*, *Szimper József*, *Kovács Péla*, *Merk Ferenc*, *Herpy Arnold*, *Szabó Odön*, *dr. Bikács Lóránd*, *Kmoskó Mihály*, *Dán János*, *Marczinkó Beralan Botos Miklós*, *Marschalek Imre*, *Blahos Rezső*, szakosztályi elnök,

kők, *Wiegand Rezső*, *Nagy Gábor*, *Hirling József*, *Missura Zsigmond*, *Szónyi József*, *Rácz Vince* és még sokan mások az elnöki tanácsulások sorából.

Az ülést *Táborcy Gábor* nyitotta meg, aki meleg szeretettel üdvözölte az országos elnököt hivatalának átvétele alkalmából és felkérte, hogy azzal az erős kézzel, mellyel mindig lelkesen vezette a Szövetség hajóját, most ismét vigye az ügyeket *Táborcy Gábor* jelentést tett a *dohányárusok*, a *burgonyanagykereskedők* és az *export import szakosztályoknak nyár folyamán történt megalakulásáról*.

kiadott, nem mutatkozik nagyon szerencsésnek s ezért kötelességünknek tartjuk, hogy az illetékes tényezők megfelelő felvilágosítása után az egész kérdésnek gyökeres és újbóli szabályozását kérjük (Hosszas taps.)

Ugyancsak nagyfontosságú az áruházi kérdés rendezése is, melyet közgyűlésünk hozott ismét előtérbe. Ebben a tekintetben a kormány ismételt ígéretet tett, hogy egyelőre rendezni fogja az áruházak élelmiszerosztályainak ügyét, másfelől pedig bevezeti az áruháziaudi kérdését. Mindkét irányu megoldás huzamosabb ideje tanulmányozás alatt áll. Az őszi munkaprogramm elsősorban arra irányul, hogy az áruházi kérdésben a kormány az ígért rendezést hozza meg s szüntesse meg azt a nagy versenybeli diszparitást, melyben a detailkereskedelem az áruházi nagy tökével szemben van. (Hosszas taps.)

Megindítottuk az év elején az akció a *telefonarifa reformjának* az érdekében. Ezt a küzdelmet ismét felvesszük. Ma már bizonyított tény, hogy a *tarifa mérséklése egyet jelent a kincstár bevételeinek fokozásával*, tehát a gazdasági élet és a kincstár érdekei ezen a ponton teljes mértékben találkoznak. Dániában a lakosság 70% telefonelőfizető. Svédországban az önálló egzisztenciák 80% telefonnal rendelkezik. Londonban pedig a tarifa mérséklése egy csapásra 46.000 újabb előfizetőt hozott, úgy hogy Londonban az előfizetők száma ezidő szerint meghaladja az 1 milliót. Látnivaló tehát, hogy a telefon akkor jó és biztos üzlet az állami monopólium számára is, ha azt minél szélesebb körre terjeszti ki és minél olcsóbbá teszi. A mostani *tarifa-rendszer valósággal bünteti az előfizetőt*, mert 100 beszélgetés díjért 22 pengő kell fizetni, vagyis kerekén 2 pengővel többet, mintha bárki az uccai állomást veszi igénybe. A tarifareform részleteibe belemenni nem kívánok, tény azonban, hogy a reformnak egészséges üzleti gondolatlan kell felépülnie, ez pedig az, hogy az *előfizetőnek előnyt juttassunk*. (Hosszantartó taps.)

Az egyes kérdések felett megindult vitában felszóllalt *dr. Purebl Győző* alelnök-igazgató, aki behatóan ismertette azt, hogy a vasárnapi munkaszünetről szóló rendelet az újabb végrehajtási utasítás is ideértve a *versenybeli eltolódásokat nem küszöbölte ki*, ellenkezőleg *egy nagyon kényelmetlen összekuszálást eredményezett*, amit a kisegyszintenciák rovására a nagy fiókhálózatokkal rendelkező tejjállalatok kihasználnak. Az orvoslásnak most kell érkeznie, amikor ezek az ügyek frissek, nehogy ismét hosszú időt adjunk ahhoz, hogy a kormányzat intencióit teljes mértékben kijátszani tudó praktikák meghonosodhassanak. *Szabó Odön* részletesen ismertette a helyzetet a Baross Szövetség északi és déli pestkörnyéki kerületeiből. Tény az, hogy az újpesti vásár meghonosodott szokás folytán a kereskedelmi forgalom jelentős hányadát öleli fel s így miután a vásár vasárnap tartatik, számos ellenféllel találkozunk. Azonban nem kell a liberális oldal ellenvetéseivel törődni, mert ha ők mindig a nyugati kultúrára hivatkoznak, akkor ebben az esetben is onnan vegyük a példát. Anglia, Itália, Svájc és a nyugati államok közül még mások is a vasárnapi munkaszünetet már évtizedek óta élvezik, sőt ott a weekend-rendszer alakult ki. A hazai viszonyokat is rendezhetjük, ennek azonban előfeltétele, hogy a gyárakban és általában mindenütt a munkabérfizetés ne szombaton, hanem már pénteken legyen, feltéve, hogy nem lehetne egy csütörtöki bérfizetési napban megállapodni. *Marschalek Imre* a fűszerkereskedők nevében köszönetet mond a tanácsnak azért, hogy már első ülésén rögtön ezt a kérdést vette elő. Az országos elnök a vita befejeztével bejelentette, hogy a munkabérfizetési nap eltolásának ügyét az egész kérdés sürgős rendezését célzó felterjesztésben a kormány elé viszi. Egyebekben, mint a Vasárnapi Munkaszüneti Liga elnöke szeptember 23-ára Ligába tömörült munkaadó és munkavállaló szervezeteket ülésre egybehiyta, melynek határozatát szintén a kormány elé terjeszti.

Az országos elnök megnyitó beszéde

Ilovszky János országos elnököt meleg szeretet fogadta. Az elnök megköszönte az üdvözlést és egyben munkatársainak nyári működését. A Szövetséget teljes gépezete — mondotta — ismét együtt van, hogy tovább haladjon azokon az utakon melyeket eddig járt. A Szövetséget sohasem vezeti az opportunitás, hanem mindig a uszta célkitűzés. Ennek szolgálatára szükségünk van barátokra, amint hogy eddig is állandóan azon voltunk, hogy baráti erősségünk

fokozódjék. Az őszi munkaprogramm annak jegyében fog lefolyni, hogy úgy a kormány nál. mint pedig a nemzeti társadalom vezető férfiainál meghallgatást fogunk sürgetni aziránt, hogy a *magyar ipar és kereskedelem kívánásait hallgassák meg és teljesítsék*. Az összes problémák egy kardinális pont körül forognak: a *széles tömegek fogyasztóképeségének emelését kell gazdasági politikáinknak minden eszközzel szolgálnia*. (Helyeslés)

Milyen eredményekre tekinthetünk vissza?

Ebben az esztendőben — folytatta az elnök — mely sorozatos választási küzdelmekkel volt tele, dacára sokirányú harcunknak, nem feledkeztünk meg fontos célkitűzéseinkről. Ámbár csak részlet-eredmények adódtak azért mégis el kell ezeket ismernünk s ha figyelembe vesszük, hogy az *érdekvépviseleti harc állandó részletekből tevődik össze*, beláthatjuk, hogy a rendelkezésre állt rövid idő alatt a *kiharcolható legtöbbet igyekeztünk elérni*.

Az egész magyar gazdasági életet átfogó intézkedés volt a *minimális munkabérek rendszerének bevezetése*, melyet a kormányzat a mi támogató sürgetésünkre léptetett életbe, amiért őszinte köszönettel vagyunk. Bár ez a rendelkezés a gyakorlatban eddig egy szakmára nézve nyert alkalmazást, máris megállapíthatjuk, hogy az *intézkedés alkalmasnak*

mutatkozik a *szennyverseny fékezésére*. A legüdvösebb hatást azonban ott éri el a rendelet hogy a *munkástársadalmat kiveszi azoknak karmából, akik lelkiismeretlennél éltek vissza jogaikkal*. (Taps.)

Az OTI és MABI hátralékok rendezésének kérdését a kormányzat kezdeményezésünkre és személyes sürgetésünkre *valósította meg*, ami tagadhatatlanul oly szolgálat, hogy ezzel a magyar gazdasági élet számos egyedének terheit csökkenteni sikerül és *visszaverzteni a termelő életbe*. (Ugy van! Ugy van!)

A vasárnapi munkaszünet ügyét, hosszu küzdelem után ismét *mi magunk lendítettük el a holtpontról* és jött egy szabályozás, mely már csak egy lépés annak az eszményi rendnek megvalósításától, amit sürgettünk és amiért változatlan erővel tovább harcolunk. A kormányrendelet, mely

¶ Jó forgalom + tisztaság hasonló = Franck pótkávé! ¶

Fegyencmunkával játszik ki a minimális munkabérek rendszerét

A minimális munkabérek kérdésénél *Lingel János* társelnök felhívta a figyelmet arra, hogy egyes vállalkozók máris lépéseket tettek, sőt rendeléseket adtak fel abban az irányban, hogy a minimális munkabérek az *asztalosiparban fegyencmunkával megke- rüljék*. Ezzel az eléggé el nem ítéhető eljárással párhuzamosan a *gépgyárak részéről is akció fo- lyik* abban az irányban, hogy az ő műhelyeikben alkalmazott asztalosiparosokra a minimális bérek ne vonatkozzanak. *Mindkét kísér- let felette veszedelmes és alkalmatlan arra, hogy azt a kedvező hatást, melyet a minimális bérek rendszerére elért és biztosít, paralizálja*. Javaslatára elhatározta az elnöki tanácsülés, hogy *sürgősen megkeresi az igazságügyi minisz- tert*, hogy a fegyencek ily irányú dolgoztatását ne engedélyezze. másfelől pedig megkereséssel fordul az ipari miniszterhez, hogy a gépgyárak kívánóságát, mint a ren- delet gyakorlati hatálytalanságára irányuló lépést, utasítsa el. E kér- désrel kapcsolatban *Gecső Jenő* főmérnök bejelentette, hogy egyes közintézmények a közszállítási szabályrendelet alá eső munkála- tokat fegyencekkel végeztetnek, holott azt szakiparosoknak kel- lene kiadni. Nagyon jelentős kor- mányzati szervek, ilyformán tulaj- donképpen kontármunkálattók. *Vó- rád Géza* pedig általános meg- döbbenéssel közölte, hogy az egyik katonai fegyházban évek hosszú sora óta perzsaszőnyeg-műhelyt tartanak fenn. Kapcsolatban ez- zel súlyos eseteket hozott fel an- nak igazolására, hogy a gyárak a közvetlen eladásokkal a keres- kedőt egzisztenciájában támadják meg. Az elnöki tanács a *felsorolt panaszokat a GyOSz-hoz viszi*, melynek ünnepélyes ígértét bír- juk, hogy a detailálásait a gyár- kar részéről megszűnik.

Az 1935. év további során *Dr. Bichik Lóránd* ismertette az export-im- port szakosztály fontos célkitűzé- seit azzal, hogy erre a megmoz- dulásra sürögősen szükség volt, mert a szövetségi táborhoz tartozó kereskedelmet a kötött gazdálko- dás során úgy az exportnál, mint az importnál teljes mértékben neg- ligálták és ma lépésről-lépésre változással harcolt kell vívni, hogy a mi kereskedelmünk megkapja azt a jogos jussát, melytől elűnti nem szabad soha. Adatokat sorolt fel annak igazolására, hogy leg- különbözőbb export-szindikátusok összetétele milyen. A nagyon emelkedett szellemű ülést a *Ban- del-étteremben* barátai vacsora kö- vette.

Dömötör Sándor halála

Lapunk nyomása közben értesültünk arról, hogy *Dömötör Sándor* az ismert fűszer- és csemegekereskedő, Szövet- ségünknek alapítása óta lelkes és köz- tisztületben álló tagja, tragikus hirtel- lenséggel elhalálozott. Távozása a szak- mában és a főváros közönségének nagy részénél mély megrendülést kelt. Végtelenségének időpontját fűszerkeres- kedő tagjainkkal közölni fogjuk. A szakosztály határozata folytatn a temet- sén koszorút helyez el a Szövetség és nagy küldöttséggel képviselheti magát. A fűszerkereskedők jelenjenek meg minél számosabban.

A szabóipar irányárainak kérdése

Beavatott iparosvezető részéről, aki névszerint nem kíván a nyil- vánosság előtt szerepelni, a követ- kező figyelemreméltó közleményt kaptuk:

A szabóipar két súlyos beteg- ségben szenved. Először abban, hogy a munka nagyon kevés és másodsorban abban, hogy ezt a ke- vés munkát is olcsón végzik. Váll- alkozói haszonról igen nehéz be- szélni. Ez már nem általános. Általános más csak az, hogy csak- nem minden szabómester már csak munkabérről dolgozik. Van olyan, akinek a munkabére a mai rossz viszonyok mellett még tisztességesnek mondható, de a leg- többnek csak sanyaru kereset jut. Szóval vállalkozói haszon, az meg- szűnt ebben a szakmában.

Ezen a helyzeten javítani sür- gős dolog volna. Ha egy szakmá- ban eltűnik a vállalkozói nyel- ség, akkor az a szakma elveszti vállalkozói jellegét, vagyis bér- munkás osztállyá süllyed. Ez na- gyon súlyos mondanád, de bizony így van. Az orvoslást csak akkor le- hetne megtalálni, ha sikerülne a szabóiparban az irányárrendszer- nek érvényt szerezni.

Ilyen kísérletek már voltak is- méltelen, de sikert eddig nem tu- dott a szakma felmutatni. Nagyon nehéz feladat ezt megoldani s bár eredménytelenség volt már bőven, mégsem mondanám, hogy a kér- dés megoldhatatlan. Nem veszté- sem el szem elől azt sem, hogy a szakma nagy népessége önmagá- ban véve bizonyos akadály. Ne- héz ármegállapodásba belevinni 3200 iparost itt hiányzik a leg- elemibb feltétel: az *ármegállapo- dás betartásának hatályos ellen- őrzése*.

A nehézségek óriásiai, de éppen azért kell tennünk valamit. Ugy gondolom, hogy az azonos osztá- lyozásra elsőrendű munkára beren- dezett szállónok lépjenek egymás- sal bizonyos árvedelmi kapcsola- tba. Ilyen szabóság a főváros területén nincs több, mint legfel- jebb 400 vagyis csak $\frac{1}{3}$ -a a szak- mai iparosság összességének. Ez a szám már lényegesen kisebb és

olyan kört alkot, mely ellenőrzés tekintetében is jobban uralható, mint 3 ezernél is több kisiparos. Ennek a 400 főnyi iparosnak egy- más közt irányár megállapodást kell létesíteni, melynek pontos be- tartását szintén ki lehet kötni még pedig akként, hogy az ellenőrzés részére biztosítsuk a megfelelő mó- dot, kellően hites és semleges egyén alkalomszerű beiktatásával. Ha az iparosnak egy ilyen árvedelmi köre megalakulna, a szakma összessége az ár tekintetében két- ségtelenül egy fix alapot kapna, melyre támaszkodni lehet.

Több ízben kísérleteztünk már ilyen kisebb szabóipari egységek megalkotásával, sajnos eddig nem sikerült. Közben az idő megdol- gozta az iparosokat és a nehéz helyzet átérzése közelebb is hozza őket egymáshoz. Ami eddig nem sikerült, még mindig sikerülhet a jövőben. Csak éppen a megfelelő szervező erőt kell saját magunk- ból megtalálnunk, aki szívósan, kitartóan végzi az ilyen munkát és nem veszti el a kedvét, ha a legközelebbi koma vagy sógor első pillanatra más nézeten van. Állan- dóan a céhek nagy korszakáról álmodozunk, de mit ér ez, ha ebből magukra nézve gyakorlatilag nem alkotunk meg semmit. *Mi nem kartelt akarunk*, ahogy a pékek megcsináltak, akik ösze- hasonlíthatatlanul más helyzetben vannak, hanem az árvedelemnek egy sokkal szerényebb fajtáját, melyet azonban csak úgy érhetünk el, ha a *szabóiparosság iparilag vezető rétege felismeri a mai idő- ket*. Alulról a gyárak a konfekció kiterjesztésével, az ipar mechani- zálásával ássák alá az iparosság egzisztenciáját, belülről pedig a kétségbeesett iparos tömegek bor- zalmas versenye, a *törvényes kon- tárók szörnyű működése teszi lehe- tetlenné a szakmát*. Ennek a harc- nak nincs más vége, csak az, hogy az iparosság értékes műhe- lyei mennek veszendőbe.

Ezt a szükséges küzdelmet mi az ipartestületen belül végigküz- deni nem tudjuk.

Tudnivalók az inségadóról

A belügyminiszter 267.000/1935. sz. alatt kibocsátott rendelete az 1935—36. évi inségadóról ren- delkezik. Az inségadójárulék egy- szeres és kivetni kell a jövedelem- adó, a társulati és tantieme adó, valamint az általános kereseti adó után.

Az inségjárulék fizetésének alja- ja az 1935. évre kivettett állami jövedelemadónál alapul vett és a város területéről származó 1934. évi adóköteles tisztá jövedelem, a társulati adónál a nyereség, a tantieme adónál a jövedelem. Ha valamely inségjárulék fizetésére kötelezett adózónak jövedelme más városból származik, a városi adóhivatal tartozik 1935. évi szept. 30-ig az illető várossal közölni, hogy mennyi esik reá az illető adózó jövedelemadó alapjából.

1-én válik esedékessé és három egyenlő részletben 1935. évi okt. 31-ig, november 31-ig, illetve az utolsó részlet december hó 31-ig kamatmentesen fizethető be.

Az inségjárulék esedékes rész- letét az adózó a reá nézve meg- állapított egyéb közadó részlete- ken felül kötelesek fizetni. Az egyéb közszolgáltatásokra kapott kedvezmények az inségjárulékokra nem terjednek ki.

Ha az inségjárulék alapjáú szolgáló adóköteles tisztá jövede- lem, illetőleg nyereség összesség a jövedelemadónál, a társulati adó- nál vagy az általános kereseti adónál bármilyen címen felemelik vagy leszállítják, az inségjárulé- kot is hivatalból megfelelően he- lyesbiteni kell.

Az az adózó, aki inségjárulékát nem fizeti be az előírt időben, az állami egyenes adókra érvényes szabályok szerint késedelmi kamat- ot fizet.

Magyarország Története különös tekintettel iparra és kereskedelemre

cím alatt *Dr. Halla Aurél* ipar- ügyi miniszteri osztályfőnök és *Dr. Dobrovics Károly* keresk. min. titkár szerkesztésében két kötetes munka jelent meg, mely a magyar iparnak és kereskede- lemnek a magyar történelemre gyakorolt hatását domborítja ki egybeek között. A magyar ipar és kereskedelem története mostoha gyermeke a történetírásnak, jóllehet a világ legelső nagy ipartelepe. A *nekinszentvidi bronzgyár, több ezer év előtt*. Magyarországon fejlődött ki és hálózta be egész Európát s a magyar ipar, a legsúlyosabb körülmények között mindig meg- állta helyét. Iparpolitikai kérdése- sekben rendkívül fontos a múlt ismerete. Azért öröndetes egy oly munka, mely ezeket a kérdéseket behatóan tárgyalja. A mű a szerzőknél közvetlenül megrendelhető.

A cipészipari szakosztály társas összejövetele

Vasárnap tartotta meg a cipész- ipari szakosztályi társas össze- jövetelét szüreti multság keretében. Az összejövetelen közel háromszázan vettek részt. A rendezőség munkáját mindvégig *Botos Miklós* szakosztályi elnök irányította. Az összejövetel tár- sadalmi sikere igen nagy volt. A hatvannál több szereplő fel- vonulása magyaros ruhában az ucca részéről is rokonszenves fogadtatásra talált. A Keresztény Polgári Kör helyiségei ebből az alkalomból ünnepi díszit öltöttek. A nagyszámú vendégsereg a késő éjjeli órákig maradt együtt, a hatalmas táncolva várta meg a reggelt.

Színházi látszóvegek, szemüvegek, orrcsipeleők, Zeiss-üvegekkel, Barometerek, hőmérők a legjobb kivitelben
CALDERONI ÉS TÁRSA
Iktárfővezetők
Bpest, V., Vörösmarty-tér 1. TELEFON 81-1-48.

Mit vár a kis- és középipar az iparügyi minisztertől

Irta: **Korányi Béla**, a Józsefvárosi Iparosok és Kereskedők Köre tb. elnöke

Mint egy előjövendő Megváltót, úgy várta az iparosság az iparügyi Miniszter: **Bornemisza Géza** kinevezését. Tudjuk, hogy ő a tettek embere és reméljük, hogy mindazokat a sebeket, melyeket az előző miniszterek nemhőnomsága ütött a kézműves iparosságban, a reformnemzedék reformminisztere új reformtörvényekkel fogja helyrehozni.

Mert ebben az országban, mindig azzal gáncsolták el a hatalmasok a gyöngye kézművesipar jogos kívánságait, hogy: *erre nincsen törvény!* — Hát ha nincsenek a kisipart megvédő törvények, olyanok, aminek Németségben, Csehszlovákiában, Ausztriában, Olaszországban vannak — akkor meg kellene alkotni a legsürgő-

sebben a középipart és kisipart védő törvényeket, mert itt arról van szó, hogy 200.000 kis- és középiparos ki van szolgáltatva a *mammutgyáraknak*, a *nagykontáróknak*, a *kiskontáróknak*, a bankoknak, sőt legújabbán a biztosítótársaságoknak — akik külön — és szövetkezve céltudatosan elveszik a kézművesiparosok munkaalkalmait, a mindennapi kenyerét. Már pedig azt nem tűrheti a kormány, hogy 2-3 nagy gyár, vagy biztosítótársaság *elvegye* a kisipar- és középipar *speciális munkakörét*. Külföldön a kisipart körülbástyázzák védőtörvényekkel — ezt kell a magyar iparügyi Miniszter elterjesztése alapján a Gömbös-kormánynak is cselekednie.

A kontárkérés megoldása

A kisiparnak az állatalan ipari szakmunkások elég kárt okoznak. Ezek kényszerhelyzetükben iparendély nélkül vállalnak munkákat, hogy megújítsák a gépeiket. Ezekkel szemben a legbámulatosabb eljárás indokolt egyrészt, másrészt pedig munkaszüneteket kellene létesíteni a munkanélküli szakmunkásokból, akiket katonai fegyelmet mellől utánpótlási munkákra volna jó beosztani, amint ez Ausztriában most történik a munkanélküliség csökkentésére.

De két sokkal veszedelmesebb nagy kontárral áll szemben az iparosság, ezek egyike

a bankok által pénzlet nagypipari vasszárak, cementgyárak és mezőgazdasági gépjárművek, melyek asztalos, lakatos, karpitos, parketta-, redőny- és kályha-munkákat vállalnak, tehát tipikusan kisipari munkákat. Erre használják fel az export-célokra 25-30% árengedménnyel vásárolt vasat és a kompenzációs csere alapján olcsón szerzett fát. Ily módon nagy előnyben lévő, lekonkurálják a szakiparosokat és igaztalanul hadjáratot indítva az állam által kapott segéllyel

kiszajátítják a nékik teljesen idegen kisipari- és középipari munkaterületeket. Tehetik ezt annál könnyebben, mert hosszulejárta hitellel csábítják el az idegenkedő építőket — az iparosság

pedig, amely hitelekkel nem rendelkezik, *kénytelen a munkáját átengedni a munkaterületeire betört nehéz vasszáraknak*.

Bornemisza iparügyi miniszter ur megígérte, hogy megállítja a kisipar lecsuszását, márpedig 200.000 középipari és kisiparos fennmaradása elsőrendű nemzetgazdasági és szociális érdek! Az első teendője a Miniszter urnak, hogy a *mezőgazdasági gépjárműket*, a *cementgyárakat* és *egyéb vasszárakat* eltiltsa — rendeleti uton — a kisipari munkák elvállalásától.

Ugyanígy eltiltandók a *biztosító társaságok* is ipari munkák vállalatától 5 évi hitelezésre. Nem lehet ráfogni asztalos, lakatos, redőny- és mázóliási javítási-munkákra — hogy ez biztosítás! Sehol a világon nem létezik, hogy a munka nélkül tengődő kisiparos számból kivégyék a kenyeret biztosító társaságok plüssfotelben ülő igazgatói. A legnagyobb kontárkodás amit ezek a biztosítók hirdetnek jókarbantartás címén! *Ezt a Lakatos ipartestület, a Mázóli ipartestület és a Redőnygyáros-Szövetség igazolhatja*. — Nem tudjuk ki adta —, vagy adta-e egyáltalában valaki a biztosítóknak ezt a koncessziót. A sokezer nyomorgó iparosság nevében követeljük, hogy azonnali hatállyal tiltsák el a biztosító társaságokat ipari munkák vállalatától!

Ipari numerus clausust az építőipari szakmáknak!

A boldog békeidőben valamennyien szabad kereskedelemről és szabad iparról álmodoztunk. Sajnos, megváltozott az egész világ rendje. Napról-napra nehezebb a megélhetés. Nincsen munkaalkalom és nincs kitérés a helyzet javulására, s így — álmennetleg 2 esztendőre — be kellene vezetni a középiparban a zárt számot. Gyáripar-

engedély megszerzéséhez, ha új iparágérl van szó, a kormány előzetes engedélye szükséges.

Iparigazolványokat 2 éven belül csakis az egyes szakmabeli iparosok halálózása arányában legyenek kiadhatók, de itt is az illető ipartestület vezetőjéig bírjon.

Az iparos-adósságok rendezése a gazdavédelemhez hasonlóan

1933-ban 220.000 kiscgazda adósságát szanálta a kormány. Akkor 25 milliót engedélyezett erre a célra — ugyanakkor 200.000 kisiparos és 100.000 kiserkeskedő részére 120.000, azaz Egy-százhuszezer pengő kölcsönt kapott a pénzügyi kormánytól, holott ennek ma a százszorosa sem lenne elegendő — ha csak az ingatlanl rendelkező kis- és középipart szanálni akarná a kormány.

Az IPOK úgy tudja egy memorandumot — tervezetet — készített és adott

át az illetékes Minisztériumoknak, melyben az iparosság részére a gazdaságszadalmoz hasonló elbánást kér — amit e sorok írja 1933-ban az akkori kormánytól azzal az indokolással kért, hogy két kategória iparosról van szó: a kisebbik, de stabil része kis- és középiparos, akik ingatlanl és gépbérendezéssel bírnak, feltétlenül védelemben részesítendő a bankok iparos-pusztításával szemben.

A kiscgazda 3¹/₂% évi kamatot fizet és 1¹/₂%-ot tőkére évente. Az iparo-

soknak a bankok 10-12% kamatot és folyósítási meg egyéb illetéket számitanak fel. de ezenfelül évi 10 százalékos tőketerlesztést kívánnak — és ha nem bír ezeknek a — mai viszonyok között — lehetetlen kötelezettségeknek eleget tenni, jön a *végrehajtás*, az *árverés*, az *ingatlan elkötyavetélése*.

A bajbajutott iparosság köztartozásai méltányos rendezése

Miután minden életképes műhely, üzem, vagy középipar „védettnek” lesz nyilvánítva, ezt nyomon kell, hogy kövesse az a törvény is, mely a mai igazságtalan helyzetet változtat. A legtöbb magán- vagy kényszerérvesszég azért borult fel a multban, mert a nagy forgalmi adó, egyéb adók, OTI és MABI hátralékok — amelyek teljes egészében volt kötelese a hibáján kívül bajbajutott adós fizetni — ezeknek nem tudott eleget tenni — tehát tönkrement.

Kötött ipart az egész vonalon!

A túlságos szabadosság, hogy milyen ártalmas, azt megmutatta a szerencsétlen 1918-as esztendő. Ma az ipar terén tapasztaljuk ezt a szabadosságot! *Zsákkereskedő: vasmunkát vállalt, cementgyár: laparkettára rendezkedik be. Gépgyár — épületlakatos és lakatosmunkát vállal és készit.*

50 évvel ezelőtt a redőnyipar ismeretlen volt Magyarországon. Külföldről hozták be kész faredőnyöket és acélredőnyöket élelmes ügynökök, akik azt itt eladták. Később már nálunk is alakult több redőnygyár, amelyek ma is: acélredőnyt, napvédőredőnyt (napellenzőt) állítanak elő negy hozzáértéssel, szaktudással és mégis az a téves hit

egy virágzó régi üzem megszünése — amit megakadályozni, lehetetlenné tenni a leghazafiasabb kormánykötelesség! A pénzintézeiteink próbálják megösszegezgetni a közcélt — az ő céljaikkal, nézzenek egy kicsit át mi megye végebe Németségben — és vonják le azt a tanulságot, hogy: *egy gazdaságilag leromlott országban nem szabad 200.000 iparost a vagyonából kiforgatni és — ami ezután rendesen következne — a szélsőségek kariaiba kergetni, engedni. Ezt minden áron meg kell a kormányknak — a bankpolitikába való beavatkozás árán is — akadályozni, meg kell teremteni a „védett üzemetek.”*

Ha államnak nem tönkrement, hanem életképes adóanyagokra van szüksége. Most már a kormány is beláthatja, hogy a régi recept szerint nem lehet a beteg ipart és kereskedelmet gyógyítani.

Ha valaki fizetéseket nem tudott, az egyezségi kvóta arányszámára csökkentendő az adó, OTI és MABI tartozása. Hogy életképes maradjon a vállalat, szükséges, hogy a fennmaradó, csökkentett hátraléokra 36 havi részletfizetés engedélyeztessék — kamatmentesen.

van elterjedve, hogy a redőnyipar, mely statisztikai számításal asztalos, lakatos, géplakatos, vasszerkeletgyáros, mázóli és kovácsmunkákból, továbbá vasszerkezeti munkákból áll — nem külön iparág, holott az a lakatosipartestület és az asztalosipartestület igazolta és elismerte — a racionalizálás bizottság előtt.

Szükséges lenne leigazoltatni, melyek azok a cégek, akik 10 évre visszamenőleg igazolni tudják, hogy főleg redőnymunkákat készítettek — ezeket igazolt redőnyművesnek kellene elismerni. A többi kontárt eltiltandó a redőnyök készítésétől.

Az építkezésekhöz szállított ipari munkák és építésanyagkereskedők számlakövetelésének biztosítása

Tizenöt év óta napirenden tartjuk ezt a kérdést és egyideig az Építőmesterek Egyesülete volt ellene, hogy ez a kérdés törvényesen a német „Baurecht” mintájára — ha nem is olyan szigorú szankciókkal! — rendeztessék.

A mult évben ezen sorok írójának adatai alapján az IPOK tett felterjesztést a Minisztériumnek. Persze: *jobb későn, mint soha*. De ha csak 5 évvel hamarabb törvényerőre emelkedett volna az arendelet, akkor 100 millió nemzeti vagyonnal ma többel rendelkezne Csonkamagyarország, — mert ez az „Iparhitel védelmi törvény”, mely az épületenként való pénztár, napló és főkönyv vezetését elrendeli, hivatott

lenne az építőipart egészségessé tenni, a tisztességtelen versenyt a minimumra redukálni és a veszteségi arányt teljesen lecsökkenteni. Az építésre szánt összeget vagy kölcsönt a LÁB kezelné. Minden iparosnak külön kontója lenne. A generálvállalkozó éppúgy kapna utalva a saját munkájára akontókat — mint a többi iparos. Ezek egészségese állapotok lennének és nem lenne tönkrement építőmester és tönkretett alvállalkozó iparos, mivel ezen törvény egyik sarkalatos pontja, hogy az alvállalkozó iparos pénze a generálvállalkozó, vagy építető által felhasználható ne legyen!

Árvédelmet!

Itt az ideje, hogy végre a sok egzisztenciát tönkretető gyilkos versenyt kormányintézkedéssel — az árelemző bizottság és szakbizottságok közbenjöttével megszüntesse, a versenyt rendező vágyára terelje minimális árak kijelölésével. Az ipartestületek ebben a kérdésben tehetetlenek, mert elhatározásaik nem bírnak büntető szankciókkal.

A további árrömbölést a közép- és kisiparban, a kormány által kinevezett bizottságok irányításával szigorú betartásával, a kisebb szakmákban védekező kartellszerű intézménnyel lehet megakadályozni.

Itt találja az Iparügyek Magyar Mi-

nisztere azokat a javaslatokat, melyek hivatala vannak a *küzközö kis- és középiparosokat felemelni, jogos kívánságaikat teljesíteni* és csak az értékes, intelligens, szakképzett társadalmi rétegnek a boldogulását és megélhetését elősegíteni.

Elvitathatatlan tény, hogy a túlságosan támogatott bankok és mammut nagypipari vállalatokkal szemben — a kézművesipart mostohagyerek módjára kezelték az elmúlt kormányok, aminek meg kell szünie. Ezt várjuk mi magyar iparosok teljes bizalommal — a reformkormánytól.

A fűszerszakosztály megállapította őszi munkaprogramját

A Baross Szövetség fűszer-és csmegekerekedők szakosztálya vasárnap tartotta évadnyitó ülését Bányay Lajos elnöke alatt. A szakosztály bejelentésénél megvitatta az új tejröndület folytatásáról a helyzetet és egyben a gazdasági érdekek védelmét elrendő, egy hatgató bizottságot küldött ki a maga kebeléből azzal a céllal, hogy a legmegfelelőbb ajánlattevővel a szakosztály összes tagjai részére a megállapodást kösse meg.

A szakosztály meghallgatta Móry János részletes bejelentését a legutóbbi társas összejövetel ügyében. Megállapítást nyert, hogy a szakosztály propaganda alapja az összejövetel tisztá eredményét folytat csaknem 400 pengővel gyarapodott. A szakosztály az egész rendezőségnek elismerését nyilvánította, Móry Jánosnak pedig agilitásáért jegyzőkönyvileg mondott köszönetet.

A szakosztály meghallgatta aztán Hlatky József vezérigazgatónak az e tárgyban kiküldött szakosztályi bizottság felkérésére kidolgozott javaslatát a nagybani bevásárlás előnyeinek elérése és intézményesítése ügyében. A szakosztály az előterjesztést egyhangulag elfogadta és azonnal kiküldött 16 tagú szervező-bizottságot, mely a megfelelő alakulást rövidesen létrehozza és cégjegyezteti. E helyen csak annyit említünk meg, hogy a megfelelő forgatókönyvet már biztosítottuk és így a tagoktól e címen semmiféle hozzájárulást nem kérünk, mert tudjuk, hogy rosszirányú alapítások folytán a kiskereskedők bizalma mennyire megrendült az ily alakulatokkal szemben. *Terube van vége egy hitelegyleti alakulat létrehozása is, melynek céljaira megfelelő oldalról nagyon komoly tőkét biztosítottunk.*

A kamarai választások még nem aktuálisak

A szakajtóban napvilágot látott olyan közlemények, melyek a budapesti kamarai választásoknak október elejére újabbak pedig október végére való kiírásáról szólnak. Beavatott helyről szerzett információ alapján közöljük, hogy a kamarai választások időpontja még nincsen meghatározva. Így minden készülődés még korai, egyes önjelölt hiábavaló buzgólkodása pedig céltüvesztett. *A kamarai választások ügye összefüggésben áll más, még rendezésre váró kérdésekkel.* Ezért figyelmeztetjük tagjainkat, hogy a választásokra való felkészülés ürügye alatt magukat senkivel se engedjék befolyásolni. A tavasszal megtartott készülődés alkalmával az egyéb politikai események akadályoztak bennünket is abban, hogy a kamarai választások munkájában olyan mértékben vegyünk részt, ahogy az ügy sulya megkívánja. Most azonban a Szövetség gondolat tartja rajta a kezét ezen a munkán és így senki se adjon semmiféle aláírást mindaddig, míg fel nem keressük. Mindenkihez el fogunk menni.

A fűszerkereskedelelem kivánságai a tej szabadforgalmával kapcsolatban

A kormány 6.860/1935. sz. alatt kiadott rendeletének végrehajtási utasítását a földművelésügyi miniszter 82.000.1935. szám alatt legutóbb közzétette. A rendelet a tejforgalmat az egész vonalon felszabadítja. Ezzel egészen új helyzet előtt áll a fűszerkereskedelelem, mely a tejjavallatok minden ellenkező irányú beállításá ellenére is változatlanul a tejforgalombahozója. Természetes, hogy az illetékes köröknek ilyen nagy horderejű lépésnél tekintetbe

kell venniük azokat a jogos érdekeket, melyeket a fűszerkereskedők felhoznak.

Mint hogy a szabad forgalom következtében az eladási ár is teljesen szabad lett, megindultak miniszteri kezdeményezés alapján a tárgyalások arra nézve, hogy az egységes árat a detailkereskedelemben biztosítsa. Erről lapunk más helyen tudósítunk. Az egyéb kérdésekkel kapcsolatban a szakemberek nyilatkozatai mérvadóak.

Marschalek Imre: Kontingentáljak az engedélyeket

A kötött tejforgalom nem volt áldásos állapot, ezt mindannyian láttuk s ennek megszüntetéséért eredményesen harcoltunk is. De azért, hogy ismét szabad a forgalom, még nincsen a kérdés lényege elintézve, mert a szabad forgalom biztosítása mellett is vannak olyan kérdések, ahol közérdekből, elsősorban pedig mezőgazdaság érdekében bele kell nyulni.

Itt van rögtön a végrehajtási utasításnak az a rendelkezése, hogy a napi 50 liternél kisebb mennyiséget forgalmazó kereskedőnek tejrújratási engedélyt kell kérnie, melynek kiadására a polgármester jogosult. *Legyünk óvatosak és vigyázzunk arra, hogy a fővárost a tejfiókák, pékségek és a fűszerkereskedők mellett el ne halmozzuk az állatejfiókakkal.* Máris tudomásom van róla, hogy számos pince-üzlet tulajdonosa a polgármesternél a tejforgalom felszabadulásának időpontjára a tejrújratási engedély kiadását kérte. Bármennyire is fontos a szabadforgalom szempontja, az engedélyek kiadásánál járjanak el körültekintően. Általános szempözből nézve egyenesen kétségbevonom azt, hogy ma szükség lenne újabb elosztókezek beiktatására. Nem mondom, elhalálozás, iparendelőly visszaadás, áthelyezés stb. körülmények

folytán bizonyos szükség lehet erre, de nagy általánosságban az áll, hogy máris túlsokan vagyunk, akik a tejelosztással foglalkozunk. Most van itt az ideje, hogy ebbe a halóság bele-nyuljon és a kérvényeket ne aktaszerűen, hanem az életkövetelményeinek figyelembevételével intézze el. Nagyon szükségesnek tartom, hogy a polgármester ur vegyen maga mellé véleményező szakbizottságot és csak ennek meghallgatása után adja meg az újabb iparendelőlyt. A szakemberek maguk fogják megállapítani azt, hogy adott esetben közérdekű-e újabb engedély kiadása. Ha erre nem leszünk figyelemmel, elárasszák majd Budapestet tejkímérésekkel s kezdődik ismét az áramlás, aminek okoszerű következménye az lesz, hogy a hatóság kénytelen megállapítani a legkisebb átvételi és a legmagasabb detailkereskedelmi árat. Ne essünk bele céltalan körforgásba, mert akkor ez a probléma nem oldódik meg soha. A szakbizottság pedig ne csak kereskedelmi szempontból ítélkezze, hanem tartsa szemelőtt a főváros közönségének közegészségi érdekeit is. Azzal a rendszerrel fel kellene számolnunk, mert lehetővé teszi, hogy élelmiszerkereskedéseket valóságos okudból lehessen folytatni.

Vörös Antal: Megoldatlan maradt a milimári kérdés

Az új rendelet sokirányú változást hoz, de egyet ez sem rendez és ez a milimári ügye. Csodálatos, hogy a kormányhatalom ezen a ponton nem tudott érvényt szerezni a régebbi rendeletnek s nem mer most sem hozzányulni ehhez a kérdéshez. Mi tudjuk jól, hogy a főváros környékbeli svábok milyen messzenyuló eszközökhöz merészték folyamodni annak érdekében, hogy a magyar kormány törvényes intézkedései betartásának kijátszását folytathassák, de azért ez nem akadályoz meg bennünket abban, hogy rá ne mutassunk arra, miszerint Nagybudapest összes tejelosztóival szemben állantsyatlanság, ha a milimári ügyet, legelsősorban közegészségügyi szempontból nem rendezik. Hajtsák végre azokat a rendelkezéseket, melyek a szövetke-

zetek alakítására vonatkoznak és a szövetkezeteken keresztül értékesítsék a környékbeli falvak gazdái a tejet. De akadályozzák meg végre a házalást. Még fel sem szabadult a forgalom s máris egyre-másra maradnak ki a fűszerkereskedők vevői a legkülönbözőbb kifogásokkal és amikor nyomára járnak, tapasztaljuk, hogy a fűszerkereskedő helyét elfoglalta a milimári, aki tejet, tejfölt, vajot, turót, tojást szállít. Mi kiskereskedők joggal hivatkozhatunk arra, hogy amennyire megvédik a gazdatársadalmat, éppen olyan mértékben védjenek meg bennünket is, mert mi sem lehetünk mostohább gyerekei az államnak, mint teszem azt 14 főváros környéki falunak a magyar tanulást csökönősen megtagadó sváb lakossága.

Struczky Sándor: A fűszerkereskedők ne kössék le magukat

A tejröndület végrehajtási utasítása megnyitja az utat ahhoz, hogy a vállalatok kereskedő vevőket akvirálhassanak. A rendelet szerencsés kézzel megengedi, hogy az egyik vállalatól a másikhoz egyszerű bejelentés alapján át lehessen menni. Megindult hát a csata. A tejjavallatok a kiskereskedőknek máris kinálnak olcsó kölcsönöket. Többé-kevésbé eddig is minden kiskereskedőnek volt kölcsöne, de most felemelik a kereteket, sőt tudok olyan konkrét esetről egy nagy vállalat egy szép forgalommal rendelkező detailistának 3000 pengőt kínál fel — soha vissza nem fizetésre. Ez tehát az eljárás egyik része, lekötni a vevőket — kölcsönökkel vagy egyéb kedvezményekkel. A másik a rajtaütészerű akvizíció és meghosszabbított szerződéseknek aláírása.

Figyelemzetnem kell a főváros élelmiszer kiskereskedőit, hogy ne stessenek. Tej is, tejjavallat is van elég. Nem kell egyiknek sem ölebe hullnunk. Várjunk és mindaddig ne irjunk alá újabb tejszerződéseket, amíg megfelelő utmutatás központunkból nem érkezik. Részünkre is a tejröndület egy teljesen új helyzetet jelent s nem akarunk a régmúlt hibáiba visszaesni. Megfelelő megállapodást kívánunk létesíteni, azonban nem egyes, hanem az összes érdekörünkbe tartozó kereskedők nevében. Ez a szám pedig meghaladja magában a fővárosban az 500-at. Tudom nagyon jól, hogy ez a létszám nem Budapest összes fűszere, de akár-hogy vesszük is, olyan hatalmas tömeg, melynek napi forgalma igen szerény számítás mellett is meghaladja a 60.000 liter. Ez pedig már egy olyan mennyiség, ahol mi nem kiszolgáltatót, hanem teljesen egyrangú szerződő felek akarunk lenni.

Fuzió az OMTK és a Központi Tej között?

Szakmai körökben az utóbbi napokban sok szó esik arról, hogy az OMTK és a Központi Tejcarnok között fuzió készül. A Központi Tej tulajdonosa a Kereskedelmi Bank vállalata s így természetesen minden attól függ, hogy a Kereskedelmi Bank akar-e megválni ettől a vállalatától. Beavatottak tudni vélik, hogy a Kereskedelmi Bank ilyen irányú szándéka fennáll s állítólag már kerekken egy esztendővel ezelőtt megfelelő előterjesztés is ment a földművelésügyi minisztériumnak. A kérdés hosszu ideig nyugodott, mert az igen tekintélyes vételárra nem állt rendelkezésre megfelelő fedezet. Most, hogy a szabad tejforgalom helyreáll, amikor a tejjavallat alapján visszamaradt tekintélyes összeg, a fuzió gondolata ismét előtérben áll.

Más oldalról meg az hírlik, hogy a Központi Tejcarnoknál még nincsen meg Cerley Lajos utóda s az ő helyét megfelelő szakemberrel betölteni eddig nem sikerült. Ez is egy oka annak, hogy a Kereskedelmi Bank nem kíván tovább a tejjavallat dolgozni. Ha a

fúziós hírek igazak, akkor a tejpiac következményeiben egyelőre be sem látható változások előtt áll. Egyszeriben megalakulna a tej-monopólium, mert bár igaz, hogy a piacon még vannak számottevő kisebb vállalatok, ezeknek azonban nincsen átütő jelentőségük s így az OMTK egyszemélyi helyzetbe kerülne. Ez pedig annyit jelent, hogy a tejpiacban, de különösen a vajexport terén egyedül az OMTK gessztója lenne irányadó. Ezeket a fejleményeket e detailkereskedelm érthető várakozással kíséri.

A cipészipartestület teljes rekonstrukció előtt

Ismeretes, hogy Németh Jánosnak a fővárosi ipartestület elnökévé történt megválasztását az ipari miniszter annulálta és az ipartestületet új választásra utasította. A választás megsemmisítése azon az alapon történt, hogy Németh Jánosnak nincsen passzív választói joga, mert nem gyakorolja az ipart. Ezzel a döntéssel Németh János kisipari szereplése remélhetőleg minden időkre megszűnt.

A cipészipartestületnél máris nagy a mozgás a legközelebb tartandó elnökválasztó közgyűlés miatt. Most ismételen összeméri erejét a cipésziparosok jobbszárnya a baloldali szervezettel. A cipésziparosok hosszú esztendő óta nélkülözik saját ipartestületüket, aminek oka az, hogy a vezetés szociáldemokrata vízekén vezetett és nem tudta biztosítani azt a pártatlanságot és semlegességet, mely az ipartestület ügyeinek intézésénél elengedhetetlenül szükséges. Teljes rezsimiteljesnek kell bekövetkeznie, minek folyamán megindulhat az újraépítési munka. A cipészipartestület nagyon megérzi ezt a keserves helyzetet, melybe jutott s a szakmai érdek, de az időmosság is úgy hozza magával, hogy azok a körök, melyek esztendőnk keresztül csak a saját tehetetlenségükről tettek bizonyosságot, most nem támasszanak akadályt és engedjék át a teret megfelelő embereknek.

Koch Gyula ipartestületi elnök a minimális bérek rendszerének előfeltételeiről

A husipari szakma munkásai a minimális bérek bevezetése tárgyában szervezatközi megbeszélést folytattak, melyen igyekeztek közös megállapodásra jutni. Az értekezleten jelen volt Koch Gyula ipartestületi elnök is, aki rámutatott arra, hogy bármennyire fontosnak tarlja a szociális szempontból is a minimális bérek rendszerének ki-szélesítését, ettől az intézkedéstől csak abban az esetben vár eredményt, ha nem párhuzamosan, hanem ezt megelőzően már olyan rendszabályokat léptetnek életbe, melyek a nagyon megrendült kis egzisztenciákat talpraállítják. Ha a minimális bérekre a gazdasági előfeltételek fennforgása nélkül, csupán a gondolat szociális tetszetőségtől hajtva vinnék keresztül, a visszahatás még rosszabb helyzetet teremtené.

Ezek a megjegyzések minden-esetre fontosak abból a szempontból, hogy a kézművesipari szakmák felelős vezetői minden esetben gondosan vizsgálják meg a helyzetet.

Harc a drogisták és az illatszerkereskedők között

Az illatszerkereskedők jobb ügyhöz méltó buzgalommal sorozatos támadást intéznek a drogisták ellen azért, mert a drogisták az 1922. XII. t. c. 14. §-ának 3. pontja alapján védett üzletkört és munkaterületet szorgalmaznak és emberfeletti küzdelmet folytatnak, hogy a gyógyszerfelekkel és mérgekkel való kereskedés tárgyában a közeljövőben kiadásra kerülő rendeletben taxatív soroltassanak fel azok a vegyszerek, amelyek árusítására a drogisták jogosultak, hogy megszűnjön az a közegészségügyre és közbiztonságra káros anomália, hogy illatszerkereskedők vegyszereket árusítsanak. A drogisták akkor — amikor üzletükük törvényes szabályozását sürgetik és küzdelmet folytatnak, hogy szakképzett-ségük és képesítésük minden vonatkozásban figyelembevételék, közérdekű munkát végeznek, mert a gazdasági érdekvédelem és üzleti érdek mellett azt óhajtják elérni, hogy kontárok ne foglalhassanak oly vegyszereket árusításával, melyeknek vegyi összetételét nem ismerik, és hogy megszűnjön végre a sok tragédia és szerencsétlenség, amelyet a szakképzettség nélküli tanulatlan egyedek vegyszerárusítása idézett elő.

Az illatszerkereskedők drogistaellenes támadásait az a gondolat sugallja, hogy a drogisták esetleg kizárólagos árusítási jogosultságot fognak nyerni oly vegyszereket árusítására, melyeket eddig törvényes szabályozás hiányában illatszerkereskedők is árusíthattak, noha napnál világosabb, hogy a vegyszerek árusítására sem szakképzettséggel, sem törvényes jogosultsággal nem bírnak.

Nyilvánvaló tehát, hogy a támadások háttérben gazdasági érdek és kenyérrét való harc lappang és napnál világosabb, hogy az illatszerkereskedők rettegnek attól a gondlattól és eshetőségtől, hogy a törvényes szabályozás és illatszerkereskedők üzletkörtől elvonhat oly vegyszereket, melyeknek árusítására csak szakképzett és tanult drogisták lehetnek jogosultak.

Szimper József a szobafestő- és mázolóiparnak rokoniparrá való nyilvánításáról

Az 1922. XII. t. c. rendelkezései a szobafestő és mázolóiparok képesítéshez kötése tárgyában osztályozásbeli felülvizsgálatra szorulnak. Az a tapasztalatunk, hogy a gyakorlati élet nem tud lépést tartani ezzel a messzemenő elhatárolással, mely a szobafestő és a mázolóipart külön-külön elsajátítandó iparnak írja elő. Ez a két ipar, a karbantartási és építési iparágak között az, mely szervesen összefügg, egyik szinten folyik a másikból annak következtében, hogy a munkálátók, különösen ha javításokról, lakás restaurálásokról van szó, nem hajlandók két külön iparral tárgyalni s így vagy a festő, vagy a mázolóiparos ki van téve annak, hogy a megrendeléstől elesik. Már most arra gondolni sem lehet, hogy ezekben a súlyos időkben egy iparos munkaalkalmat elszalaszson feltéve, hogy csak valamennyire is becsületes módon elvállalhatja. (Persze jól tudjuk mi, hogy az iparosok nagyrésze a nyomor folytán fájdalom, ma már nem is nézi azt, hogy „be-

De nem indokolt az illatszerkereskedőknek a drogisták elleni támadása azért sem, mert a drogisták felismerve az illatszerkereskedői szakma túllerheltségét és a versenyviszonyokra való káros kihatását, elsőnek sietett segítségére, amikor az illatszerkereskedés nyitására jogosító iparigazolványok kiadásának 2 évre való beszüntelését kérte, és tárgyi érvekkel alátámasztva mutatót rá arra, hogy közérdekből is káros ez, ha a kerületi előjárások gombamódra adják ki az illatszerkereskedés nyitására jogosító iparigazolványokat, oly egyéneknek, kik az illatszerkereskedés soha nem tanulták és iskolai képzettségük is oly minimális, hogy megfontolást igényel, helyesebb üzletnyitási engedélyt adni azoknak, kik máról-holnapra pályát változtatnak és minden szakképzettség nélkül illatszerkereskedést nyitnak. Az igazság az, hogy az illatszerkereskedők nagyon vegyes heterogén egyedekből állnak.

Van közöttük olyan, ki piaci árus háló, vagy zsbárus volt és így kézenfekvő, hogy ily egyének nem foglalkozhatnak oly vegyszereket árusításával, melyeknek árusítását a képesítéssel és szakképzettséggel bíró drogistának kellene fenntartani. Tudott dolog, hogy a drogisták az üzleti forgalom összezsugorodása, a középosztályú rétegek elszegényedése, fogyasztó és vásárlóképtelensége miatt létfontartási gondokkal küzdenek és így méltán és joggal támasztanak igényt arra, hogy kontárok ne foglalhassanak vegyszereket árusításával, melyeknek árusítására csak drogista nyerhet törvényes jogosultságot ne támasszanak nekik illegális versenyt és ne vonják el a drogéria üzletekből a vegyszereket vásárló közönséget és elégedjenek meg azoknak a cikkeknek árusításával, melyeket a szakma szabad ipari jellegénél fogva, szakképzettség nélkül árusíthatnak.

Molnár Ferenc
drogista.

nyerne megoldást. A kongresszus tanácskozásainak komolyságát és méltóságát igazolja az, hogy állásfoglalását akként szövegezte meg, hogy amennyiben az új szabályozás alapján a rokonipar elvével fogva szobafestő-iparos mázolóiparra való jogosultságot kér, külön szakirányú képzettség híján ne nyerhessen jogosultságot a kocsi és autófényezésre. Ilyképen az élet követelményeinek is eleget teszünk anélkül, hogy a szakképzés elvét csorbítanók. Hozzá fog járulni ez a szabályozás ahhoz is, hogy a két rokonipar között a surlódási felületet ki-csapjuk s így a belső együttműködés sokkal hasznosabb lesz.

A szakoktatás

Kérdésének haladása

Keves olyan gondozója van az ipar és kereskedelmi kérdéseknek, aki elmondhatná, hogy rövid idő alatt nagy utat tettek meg gondolatai. Orel Géza főigazgató az a szerencsés férfiú, akinek nagy szorgalommal kimunkált javaslatai minden esztendőben haladást nyernek, sőt már számos közülük meg is valósult jelűl annak, hogy a gondolatok nem egy a gyakorlati élettől távol álló emberé, hanem olyan pedagógusé, aki éppen gyakorlati szemmel figyeli az életet.

A nyiregházai iparos kongresszus egészen erőteljesen szállt síkra a mestervizsga kötelezővétele érdekében. Ezt a gondolatot Szövetségünk képviselőiben Orel Géza vetette fel az iparosság kezshelyi kongresszusán s azóta a kérdés már ismételen szönyegre került hivatalos anketók alkalmával olyannyira, hogy a nyiregházai állásfoglalás következtében most már számolni lehet azzal, hogy törvényes intézkedés jön ebben az ügyben.

Ugyancsak az ő gondolata volt, hogy a tanoncoktatás azokban a szakmákban, ahol nyáron szét van, a téli hónapokban bonyolódik le. A festő és mázolóiparosok pécsi kongresszusokból kifolyólag újlag kértek ennek bevezetését iparukban. Egyébként a pécsi kongresszus is egy még további Orel-tervet vitt előre, azt ugyanis, hogy a továbbképző tanfolyamokon, valamint a tanonciskolákban arra érdemes gyakorlati mesterek is meghívott előadóként szerepeljenek. Ezek az intézkedések a szakismeretek elmélyítését szolgálják.

Végül érdemes felfigyelni arra, hogy a szakképzettség fontossága mellett nyilatkozott meg a napokban Budapest fejedelmi vendége a Pester Lloyd-ban megjelent nyilatkozata szerint, mely pregnánsan fejezi ki azokat a nagy nemzetgazdasági érdekeket, melyek a szakoktatáshoz fűződnek.

CSERNÁK
reklám és cégtáblafestő
vállalt, világító reklámok, lakó-
névjegyzék táblák.
Budapest, VIII., Rókk Szilárd-u. 27.
Telefon: 38-5-28.

HIREK

A detailisták tejforgalmi adatainak összeírása. A Baross Szövetség fűszerkereskedő szakosztálya az új tejrindeslet folytán előállított helyzethez mérten kíván cselekedni. Ezért összes tagjainál a tejforgalmi adatokat összeírja. A szakosztály megbízottjai kész kérdőíveket helyeznek a tagok elé, melyben nyilatkozni kell arra nézve, hogy ki mennyi kanna és palack-tejet forgalmaz, mely váilalattól szerzi be a tejet, van-e szerződése a vállalattal és mikor jár az le, van-e palack kölcsöne vagy készpénz kölcsöne. A szakosztály ezután is felhívja a tagokat arra, hogy az adatokat, melyek statisztikai összeállítást szolgálnak, haladéktalanul adják meg.

— A hatóság burgonyárearlemzése. A fővárosi vásárgazgatóság bizalmas utasítása

alapján a piacokon és fedett csarnokokban a burgonyára nézve e héten a következő kicsinybeni árakat állapította meg, amit az érdekeltekkel bizalmasan közöltek. Gülbaba 15^{1/2} fillér, nvári rózsza 14 fillér, őszirózsza 13^{1/2} fillér, Ellaöbörgonya 12 fillér, Krüger 9 fillér. Ezzel szemben a detailista a nagykereskedőtől a következő árak mellett szerezhetett árut: Gülbaba 13^{1/2} fillér, nyári rózsza 12-12^{1/2} fillér, őszirózsza 11 fillér, Ella 8 fillér. A vásárgazgatóság számvetése szerint a detailistát bruttó 30% illeti meg, mely kiúcsot, ha alkalmazzuk, akkor nyilvánvaló, hogy a detailista vagy egyáltalában nem tudja az üzletet megkötni vagy pedig veszteségre dolgozna. Így néz ki a gyakorlatban a hatósági közegek árlemzési munkája.

Közszállítások.

Esetleges felvilágosítások titkárságunknál a hivatalos órák alatt.

Hirdetés tárgya	Hirdető	Határnap	Ért. napzám
Élelmicikkek	Igazgvtóság, Nagykáiló	szep.	
Kő	Ailamépítészeti hiv., Debrecen	" 23	36
Fogászati anyagok	Orsz. Társ. bizt. Intézet, Bpest	" 23	36
Benzinszuszkeverék	Főkapitányság, Budapest	" 23	36
Tüzelőanyag	Közkórház, Baja	" 23	36
Tüzelőanyag	Gazdasági főnök, Budapest	" 23	36
Építkezés	1. hv. vdd ép. o. Budapest	" 23	6
Arusítóbódek	Elöljáróság Csepel	" 23	36
Kensev	Dohányjöv. közp. igazg. Bpest	" 23	36
Tüzelőanyag	Közkórház, Kiskunhalas	" 23	37
Tüzelőanyag	Elöljáróság, Pestszentlőrinc	" 23	37
Szemüvegek, műszemek	Orsz. Társ. bizt. Int., Budapest	" 24	35
Élelmicikkek	Hv. Lud. Akad. II. főcs. gh. Bp.	" 24	35
Hőszigetelés	Polgármester, Budapest	" 24	36
Építkezés	Polgármester, Budapest	" 24	36
Lakatosmunkák	Polgármester, Budapest	" 24	36
Asztalosmunkák	Polgármester, Budapest	" 24	36
Burkolómunka	Polgármester, Budapest	" 24	36
Műszerjavítás	Polgármester, Budapest	" 24	36
Orvosi műszerek	Magánalk. Bizt. Int., Bpest	" 24	36
Betegápolási cikkek	" " " "	" 24	36
Vegyszer	Máv. igazgatóság, Budapest	" 24	36
Lepedővázson	Polgármester, Budapest	" 24	37
Tüzelőanyag	Közkórház, Győr	" 24	37
Hengergörgös csapagy	Beszéskárt. Budapest	" 24	37

Hirdetőink kirakata:

Teherautóautó, autóbuszok, utcasoprógépek, fűzőlő-, locsoló-autók, Teudloff — Dittich-féle armaturák, szivattyúk, fűzőlőeszközök és közegszelvényi szerek, köztisztítási eszközök.

Kiváló egyéb gyártmányok: Ipari strobilomotorok, lokomobilok, mezőgazdasági gépek, traktorok, vízfordó és öntözőkocsik. **Külföldi kongerelt áruk, acél és vasöntvények, öntött vascsövek és karkés kályhák, a Jobbágy-féle folytonos kályhák felülmulhatatlanok!** Tartalékalkatrészek mezőgazdasági gépekhez és autókhoz.

Magyar kir. áll. vas-, acél- és gépgyárak
Bpest, X. Kőbányai-ut 21.
Telefon: 46-0-29.

Festék-, lakk- és lakószobák, kályhák, szőnyegek
DÁN ADRIÁN
Budapest, VIII. Kisfaludy-u. 39.
Telefon: 31-2-39.
Egyszerű és gyorsan készíthető. Baross Inc.

Képkerekek
HOFFMANN FERENC-nél
BUDAPEST,
IV. Károly-krt. 28. IV. Gerlőczy-ut 5

LINGEL
BUTOR BUDAPEST,
RÓZSA-U. 4.

Alapítva 1910.
ACZÉLEDE
precíziós műszerész-mester
Gépjavitó és szerelő műhelye
Tálmányok tervezése és kidolgozása. Fém munkálatok készítése és javítása a legújanyosabb áron.
VII., Akácfa ucca 51.

ÁRVERÉS-ből használt és új mindenféle **üzletberendezés, gyorsmérlegek, jégszekrények, sörpultok, műmárványlapok, székek, irodabutorok, borbélyberendezés és egyes butorok.**
VESZ, ELAD, CSERÉL
MERKUR, Mátyás-tér 15

PERSIL-HENKÓ-ATA

mosó és tisztítószer ajánljon minden vevőjének

MELLINGER-féle „CASINO“: pörkölt kávé a legjobb.

Bab, borsó, lencse, mák

legolcsóbb árban

Radó Pál VIII., Rökk Szilárd ucca 21. Telefon: 34-0-59

A MAGYAR
IPAR DIADALA

KAPHATÓ HARISNYA
MINDEN JÓ ÜZLETBEN

KLEIN ALADÁR bel és külföldi
ásványvizek nagykereskedése
VI., SZONDY UCCA 94. **Telefon 13-9-52.**

MÖSSMER
vászón, fehérmű, kelengye
N., Váci-u. 1-3. (Tűrr István-u. sarok.)
Baross-tagoknak 5% engedmény

Felelős szerkesztő: Tábori Gábor
Kiadótulajdonos: Baross-Szövetség Nagykereskedő, Iparos és Rokonszakmák Országos Egyesülete.
Felelős kiadó: dr. Domokos László

Baross tag Baross tagot támogat!

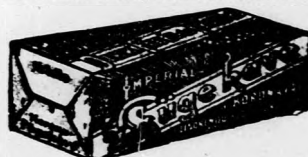
Esterházy husárgyár

Ajánlja: **Kapuvár, Sopron vm.**
Külföldi minőségű sonkáit, finom felvágottait, huskonzerveit és **YESTOR** ételízesítőit.

Krayor-Lakk-Festék

Krayor E. és Társa
Budapest, V., Váci-ut 84. Tel. 99-9-99

Ezer áldást jelent az egészségre az Imperial fűgékávé élvezete, mert szavatolt tiszta fűgéből lesz előállítva. Táperje felülmulhatatlan

Dikk Fidél és Társa, Budapest.
IX., Soroksári-ut 102. Telefon: 37-5-47.
Minden fűszerkereskedésben kapható.

Adóügyekben

ne saját feje szerint járjon el. Keressé fel adóügyi útmutató irodánkat.